

man endelig vedtage det og give Ministeren den forøgede Myndighed, saa kan man gøre det, men saa var det nok saa konsekvent at gøre Skridtet helt ud og vedtage Nr. 11, hvor Ministeren har faaet fuld Myndighed, medens det i Nr. 9 kun gives for visse bestemte Sygdomme, medens man undtager andre, som man ikke ønsker at indbefatte mellem de farligere smittomme, noget, jeg heller ikke har anset for nødvendigt. Der er derfor god Forstand i at sige, at jeg for saa vidt ikke ønsker noget af disse to Forslag, men skal det være, kan jeg nok saa godt tage mod Nr. 11 som mod Nr. 9. Jeg tror ikke, at jeg har brugt det Udtryk, at det ikke gif an at lade Orner udgaa af § 8, eller hvor det nu er. Jeg har sagt, at jeg finder det lidet ønskeligt, men jeg har næppe brugt et saadant Udtryk, at det ikke kunde gaa an. Det er jo gaaet an tidligere, og det kan derfor ogsaa gaa an nu, men jeg tror, at det er bedre at opretholde Bestemmelsen.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Sige over for enkelte af de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), som er Formand i Udvalget, nødsages jeg til at gøre nogle Bemærkninger. Naar det ærede Medlem fremkom med den Udtalelse, at vilde man fremme Kvakksalveriet, saa kunde man stemme for mit Forslag, men ellers ikke, saa beror det paa en fuldstændig Misforstaaelse. Det, der bliver Følgen af mit Forslag, er kun den nu bestaaende Tilstand, og jeg vil spørge det ærede Medlem, om Lovforslaget opretholder den nu bestaaende Tilstand, eller om det forandrer den. Det er et Spørgsmaal, jeg stiller til det ærede Medlem. Tror det ærede Medlem staa op og påastaa, at Lovforslaget ikke forandrer den nu bestaaende Tilstand? Med Hensyn til Kvakksalveriet har jeg ikke hørt, at nogen, hverken i Udvalget eller i denne Sal, har beklaget sig over Kvakksalveriet lige over for vore Husdyr. Det har jeg ikke hørt. Denne Bestemmelse, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, kan stilles analogt med, hvad der gælder i et andet Forhold, nemlig ved Epidemiloven, som det ærede Medlem ogsaa har haft at gøre med. En saadan Bestemmelse, som foreslaas lige over for Husdyrene her, findes ikke engang i Epidemil-

loven. Naar det ærede Medlem saa gif videre og henviste til, at alle smittomme Sygdomme skulde behandles af Dyr lægen ifølge Lov af 29de December 1857, saa staar der ikke noget derom i Loven af 1857. Vi have en Række Domme angaaende dette Spørgsmaal, men der er kun en enkelt Højesteretsdom, som man har angaaende dette Spørgsmaal, jeg har gennemgaaet dem for at blive klar over Spørgsmaalet. Tidligere ere Dommene gaaede i denne Retning, senere er navnlig Viborg Overret gaaet i en anden Retning, men der er altid kommen en eller anden Ting til, saa man har ikke afgjort Spørgsmaalet ganske klart. Naar det virkelig var en smittom Sygdom, der skulde behandles efter Loven af 29de Decbr. 1857, er vedkommende bleven idømt en lille Mulkt, i Reglen af 20 Kr. Nej, det Lovforslaget udtaler, gaar langt videre end den nu bestaaende Tilstand. Jeg forlanger ikke mere, end at den nu bestaaende Tilstand bliver opretholdt over for dette Punkt. Jeg ønsker ikke i mindste Maade, at Kvakksalveriet skal fremmes, men paa den anden Side ønsker jeg heller ikke og vil heller ikke være med til, at vedkommende Ejere ikke skulde kunne behandle sine egne Husdyr, lige saa lidt som jeg vil have, at han skal være affaaeren fra, at kunne spørge sin Nabo tilraads for en saadan Sygdom. Det, man har lagt Vægt paa, er, om han har taget vedkommende Dyr i Kur for Betaling, idet der jo ikke er foreskrevet, som det meget rigtigt er bemærket af et andet Medlem, nogen virkelig Straf for, at andre end Dyr læger tage et Dyr under Behandling for smittomme Sygdomme. Tidligere Domme ere ogsaa gaaede i den Retning, at man ikke kan straffe for Kvakksalveri paa Dyr; der er ikke foreskrevet Straf derfor ved tidligere Domme. Men det mener jeg ikke, man behøver at komme nærmere ind paa, thi jeg mener, at det maa erkendes af alle, der have læst Loven af 29de December 1857 og det nuværende Lovforslag, at her er foregaaet en stor Forandring. — Jeg vilde have sagt noget om Ændringsforslaget Nr. 11, men det har den ærede Minister gjort overflødig. Den ærede Minister har jo sagt her korrekt, hvad han sagde i Udvalget. Efter min Opfattelse sagde Ministeren der det samme, som han nu udtalte over for